

DOCUMENTOS DO COMITÉ DE EXPERTOS ECONÓMICOS DE GALICIA PARA AFRONTAR A CRISE PROVOCADA POLO COVID-19

DOCUMENTO nº 1

Reunión telemática do 27 de abril de 2020

PROPOSTAS DE APOIO Á LIQUIDEZ DOS AXENTES ECONÓMICOS

MOTIVACIÓN

Para afrontar o extraordinario impacto sobre a economía provocada pola crise derivada da pandemia do COVID-19, resulta fundamental articular medidas que garantan a liquidez dos axentes privados a todos os niveis, desde autónomos a grandes empresas¹. Con ese obxectivo, hai que deseñar fórmulas sinxelas e eficaces, que poidan implementarse moi rapidamente, en cuestión de días, coa menor burocracia posible. Ademais, debemos aproveitar relacións xurídicas e económicas xa existentes, que outorguen seguridade e inmediatez a quen facilita a liquidez. Referímonos a adiamentos en pago de impostos que evitan drenar fondos ás empresas, a anticipos bancarios a traballadores que se viron afectados pola parálise da actividade e aos que non se lles fixo efectivo a renda compensatoria, ou de créditos a empresas cuxa solvencia pode resultar severamente comprometida se non se adoptan instrumentos de liquidez de inmediato impacto. Aínda que xa están en marcha diversas medidas implementadas polos distintos niveis de goberno, o Comité considera que existe espazo para a mellora: sexa articulando doutra maneira algunhas medidas xa adoptadas, sexa propondo novidades que atendan a casuísticas hoxe

---

¹ (1) Hai que ter sempre presente que, das 200.000 empresas existentes en Galicia, 169.000 non teñen asalariados ou estes están entre 1 e 2; e en Galicia hai uns 210.000 no RETA que representan o 20,7% da afiliación á SS. Salvo a exención ou diferimento nas cotas SS, as medidas fiscais que propomos neste documento, teñen un impacto menor neste tipo de actividades (pódense cuantificar coas estatísticas da AEAT) polo que as medidas de liquidez deben ir pola vía da posta a disposición de recursos máis que a do diferimento dos seus pagos á Administración. Todas as referencias a empresas ao longo do documento engloban tamén aos autónomos, dada a transcendencia desta figura para o tecido empresarial do noso país.

desatendidas ou que complementen liñas xa despregadas. Nalgúns casos, a Xunta de Galicia, máis aló do seu marco competencial, cremos que pode desempeñar o rol de liderado e, noutros, tratar de convencer aos axentes con competencias na materia. Neste sentido, as propostas que aparecen no apartado posterior clasifícanse en función da administración competente; criterio que se combina tamén co carácter fiscal ou financeiro das medidas. En todo caso, o Comité entende que o conxunto de actuacións de apoio á liquidez dos axentes económicos debe responder aos seguintes alicerces básicos:

Coordinación e sistematización das medidas

Todas as medidas, calquera que sexa a súa natureza (financeira, fiscal, laboral ou doutro tipo), que teñan por obxecto preservar a liquidez das empresas e actividades económicas deben estar coordinadas e sistematizadas, tanto desde a perspectiva do seu alcance como desde a súa priorización. Non ten sentido que as medidas financeiras baseadas na concesión de préstamos con garantía substancial do sector público e as medidas fiscais fundamentadas nun diferimento do pago de impostos teñan tan desigual alcance temporal e obxectivo ². Esta necesaria coordinación e sistematización das medidas esixe unha definición homoxénea do seu ámbito subxectivo e obxectivo. Desde unha perspectiva temporal, as medidas de diferimento fiscal deben ter unha extensión previsible e de maior alcance que a definida actualmente. Ademais, resulta fundamental a coordinación das medidas de liquidez e apoio financeiro ás empresas implementadas polos distintos niveis da administración; debe primar sempre a complementariedade fronte ao solapamento e a competencia. En particular, aqueles programas que se desenvolvan a un nivel autonómico, ou mesmo local, deberían ben reservarse a un momento ulterior, ben atender a finalidades específicas non cubertas polo programa

---

² Así, por exemplo, mentres que as liñas de financiamento con garantía do Estado teñen un alcance xeral para todo tipo de empresas (grandes, pemes e autónomos) e prazos de até 5 anos, os instrumentos fiscais de diferimento de impostos instrumentáronse por dúas vías: i) diferimento de impostos para empresas cuxo volume de facturación non supere 600.000 euros no exercicio anterior por un prazo dun mes (contado desde o 14 de abril), e ii) Adiamento por un prazo de 6 meses para débedas tributarias que non superen 30.000 euros que deriven de declaracións e autoliquidacións cuxo prazo de prazo de presentación e ingreso venza entre o 13 de marzo e o 30 de maio de 2020 sempre que o volume de operacións do debedor en 2019 non supere 6 millóns de euros

de financiamento da administración estatal³. É fundamental que a liquidez chegue ás empresas e actividades que a necesiten como consecuencia directa do impacto da crise do COVID-19, calquera que sexa o seu tamaño e rama de actividade, tendo presente que a capacidade financeira e fiscal global redúcese substancialmente conforme descendemos de nivel. En particular, resulta evidente que o IGAPE non ten a capacidade do ICO; o que fai que o primeiro deba ser particularmente sagaz nas súas actuacións para optimizar os recursos dispoñibles.

Identificación dos destinatarios das medidas

A fin de que as medidas adoptadas sexan eficaces e, simultaneamente, asumibles en termos orzamentarios para cada administración, débese dar prioridade a aqueles sectores económicos, en xeral, e operadores económicos, en particular, que resultasen directa e significativamente afectados pola crise COVID-19. Aos efectos de identificar o colectivo de empresas e actividades aos que poderían resultar de aplicación as medidas de liquidez, e sen prexuízo da particularización dalgunha delas a ámbitos máis xerais ou concretos, poderíamos efectuar unha dobre delimitación das empresas directa e significativamente afectadas:

Primeiro, empresas e actividades que resultasen directamente afectadas polas “medidas de contención no ámbito da actividade comercial, equipamentos culturais, establecementos e actividades recreativos, actividades de hostalaría e restauración, e outras adicionais” (actividades non esenciais definidas polo art. 10 do RD 463/2020, 14 de marzo).

Segundo, aquelas outras cuxo volume de operacións desde o inicio do período no que se aplicaron as medidas de contención anteriormente referenciadas e o momento de solicitude e aplicación da medida diminuíse máis dun 35% respecto do mesmo período do exercicio anterior ⁴, como consecuencia

---

³ Hai que lembrar que a liña de financiamento establecida polo Real Decreto Lei 8/2020 está dirixida a resolver os problemas de circulante e liquidez dos axentes económicos provocada pola crise actual. Neste sentido, non é difícil imaxinar que as empresas poidan ter unhas necesidades de financiamento con igual orixe na actual crise, que non se refiran exclusivamente ao fondo de manobra.

⁴ A fixación da porcentaxe trae causa, por unha banda, da necesidade de limitar estas medidas a aquelas empresas e actividades que resultasen severamente afectadas pola crise do COVID-19 e, por outra, das porcentaxes fixadas por países da nosa contorna en casos similares como Portugal e Italia. No primeiro caso, a porcentaxe de redución do volume de operacións no trimestre inmediatamente anterior ao período en que se debese proceder ao ingreso do imposto é do 20%; mentres que en Italia a porcentaxe

directa da crise provocada polo COVID-19. En caso de inicio de actividade, tomarase o período equivalente, inmediatamente anterior, ao comezo do período afectado pola aplicación das medidas de contención.

Intensidade das medidas

É fundamental que o maior esforzo orzamentario das medidas que se orienten a garantir a liquidez das empresas adóptense e fáganse efectivas no curto prazo, con impacto directo e inmediato na posición de circulante dos axentes económicos afectados. Debe evitarse que un problema liquidez orixinado pola crise actual en empresas viables, poidase converter nun impacto estrutural na súa solvencia que leve á destrución de parte do tecido produtivo da economía.

Competitividade

A orientación das medidas debe ter en consideración o impacto que están a ter os instrumentos de distinta natureza que están a utilizar as economías da nosa contorna, particularmente dos Estados membros da Unión Europea. Unha intervención máis limitada por parte das administracións públicas españolas pode afectar de forma severa á competitividade da nosa estrutura empresarial.

Certeza e previsibilidade na adopción das medidas

Sendo conscientes das dificultades que presenta a xestión dunha crise como a actual, as distintas administracións públicas deben facer un esforzo en termos de certeza e previsibilidade na adopción das medidas, o que redundará nunha maior eficacia das empresas na toma de decisións. A xestión da tesouraría de calquera axente económico en particular desde a perspectiva das esixencias do fondo de manobra nun marco de paralización ou de forte caída dos ingresos resulta incompatible coa actual “improvisación” lexislativa.

é dun 50% de redución en volume de operacións do mesmo período do exercicio anterior para empresas con volume de operacións superior a 50 millóns de euros, e dunha porcentaxe de redución do 33% para empresas con volume de operacións inferior a 50 millóns de euros

PROPOSTAS

1. Anticipo das percepcións derivadas dos ERTE. Facilitar liquidez aos traballadores sometidos aos expedientes durante o período de alarma; particularmente a aqueles que están a esperar aínda á tramitación das súas percepcións por parte do servizo de emprego, polo colapso ante unha avalancha de solicitudes para as que o sistema non estaba (non podía estar) preparado. O número de traballadores afectados por un ERTE en Galicia ascende a uns 225.000, case un 23% dos afiliados á SS a 31 de marzo, o que nos dá unha idea da importancia de que estes traballadores cobren as súas prestacións puntualmente. É un programa xa establecido en Asturias mediante convenio das entidades financeiras e o Goberno do Principado. O convenio para Asturias expón unha comisión de apertura máxima do 1% e un máximo de 500 euros. Consideramos que debería negociarse unha comisión mínima, substancialmente inferior e elevar o máximo a conceder. Esta proposta non ten custo significativo para a Xunta de Galicia e depende de acordos só coas entidades financeiras que operan en Galicia. Esta proposta é extensible a outras Comunidades Autónomas, seguramente afectadas pola mesma problemática.

NOTA: En liña con esta proposta, a Xunta de Galicia acaba de aprobar a posta en marcha dun programa de anticipos mediante convenio con entidades financeiras autorizado no Consello da Xunta de 24 de abril. O programa estará operativo desde o luns 27 de abril. De acordo coa proposta o anticipo farase sen comisión de apertura e cun importe de 750 euros/mes, até un máximo de 1.500 euros (2 mensualidades).

2. Acordo marco coa FEGAMP para recomendar a reordenación en 2020 dos calendarios fiscais municipais do IBI, o IVTM e o IAE, a fin de que converxan co daqueles municipios que optan polo cobro no último trimestre do ano. A recomendación operaría, particularmente, para aqueles municipios con tesouraría suficiente e que non procederon aínda ao cobro dos tributos correspondentes. Idealmente, esta proposta debería elevarse á FEMP para que fose xeneralizada o conxunto de municipios de España. O superávit orzamentario que a maioría dos municipios e deputacións tiveron nos últimos anos xerou un enorme volume en depósitos en entidades de crédito que xeran rendementos cero ou mesmo negativos. A liquidación de orzamentos para 2018 (última dispoñible) mostra que as Corporacións locais galegas contaban a 31 de

decembro con case 900 millóns de euros en concepto de fondos líquidos dentro do remanente de tesouraría. Examinando as 7 principais cidades galegas, Vigo e Pontevedra xa optan por cobrar o IBI a final de ano; e Lugo fai o propio co IVTM. No caso do IAE, a maioría dos municipios concentra o pago a final de ano. A medida non tería custo para a Xunta e sería despreziable para os municipios que hoxe reciben retribución nula polos seus depósitos bancarios.

3. Priorizar a tramitación, con todos os medios adicionais que sexan necesarios, dos procedementos de devolución derivados da normativa de cada tributo, dos procedementos de devolución de ingresos indebidos e, das execucións de resolucións favorables ao contribuínte de órganos económico-administrativos e/ou xudiciais polos diferentes conceptos impositivos e fronte ás diferentes administracións tributarias. Este problema está a ser particularmente relevante no caso do IVE. Trátase de facer líquidos créditos de calquera natureza que o sector empresarial afectado pola crise actual ten fronte aos distintos niveis de administración pública. Non parece lóxico que se acuda a medidas financeiras que impliquen o endebedamento a curto e a longo prazo deses axentes económicos sen esgotar a capacidade financeira dos dereitos de cobro que no momento actual o sector empresarial ostenta fronte ao sector público. Esta é unha medida que deberían implementar todas as administracións públicas sen que supoña un custo orzamentario.

4. Axilización e pago de todos os expedientes administrativos relacionados con subvencións xa aprobadas. Novo inicio do cómputo de prazos administrativos, unha vez termine o estado de alarma para os actos de trámite e xustificación dos expedientes pendentes de resolución. Non penalización dos desistimentos. Solicitar normas de flexibilización e axilización similares nas axudas e subvencións financiadas con fondos europeos. Trátase de facer líquidos créditos de calquera natureza que o sector empresarial afectado pola crise actual ten fronte aos distintos niveis de administración pública. Non parece lóxico que se acuda a medidas financeiras que impliquen o endebedamento a curto e a longo prazo deses axentes económicos sen esgotar a capacidade financeira dos dereitos de cobro que no momento actual o sector empresarial ostenta fronte ao sector público. Esta é unha medida que deberían implementar todas as administracións públicas, sen que supoña un custo orzamentario.

5. Axilizar o pago aos provedores de bens e servizos das diferentes administracións públicas, garantindo que, como mínimo, devandito abono se faga dentro do prazo establecido pola normativa aplicable ao

efecto e, idealmente, en 15 días. Trátase de facer líquidos créditos de calquera natureza que o sector empresarial afectado pola crise actual ten fronte aos distintos niveis de administración pública. Non parece lóxico que se acuda a medidas financeiras que impliquen o endebedamento a curto e a longo prazo deses axentes económicos sen esgotar a capacidade financeira dos dereitos de cobro que no momento actual o sector empresarial ostenta fronte ao sector público. Esta é unha medida que deberían implementar todas as administracións públicas sen que supoña un custo orzamentario.

6. Eliminación, de forma transitoria, do sistema de pagos a conta do Imposto sobre a Renda das Persoas Físicas e do Imposto sobre Sociedades para aquelas empresas, directa e significativamente, afectadas pola crise do COVID-19. Carece de sentido que se obrigue ás empresas a efectuar un ingreso en concepto de pago a conta que se calcula en función da evolución da súa actividade no primeiro trimestre do exercicio 2020, cando, considerando o impacto da crise na súa cifra de negocios, dita actividade vai concluír o exercicio con importantes perdas. En caso contrario, atoparíamónos con pagos a conta previsiblemente positivos que xerarían o correspondente dereito á devolución que sería efectivo no segundo semestre do 2021. Esta medida xa se adoptou en Alemaña tanto a nivel federal como estatal. Neste sentido, os contribuíntes que acrediten ter resultado afectados de forma directa e significativa polo COVID-19 poden solicitar a cancelación ou redución dos pagos a conta do Imposto sobre Sociedades federal e estatal. Dado que a implementación desta medida produciríase unha vez que a maioría dos contribuíntes efectuaron o primeiro pago a conta debe procederse á devolución do importe ingresado. Trátase de evitar drenar liquidez sen sentido: obrigar a efectuar o ingreso de débedas tributarias que, previsiblemente, váianse a materializar en devolucions futuras ou en liquidacións posteriores e inmediatas polo mesmo concepto impositivo con dereito á devolución. Trátase dun diferimento financeiro que afecta á Administración central, dado que os pagos fraccionados e retencións non afectan as Comunidades Autónomas (CCAA) polo sistema de anticipos e pagos a conta hoxe vixente.

7. Diferimento dos prazos de presentación das declaracións con resultado “a ingresar”, con carácter xeral, até 31 de decembro de 2020, para aquelas empresas directa e significativamente afectadas pola crise do COVID-19. Quedarían excluídas do diferimento o concepto de retencións e ingresos a conta correspondentes a rendementos de traballo persoal e de calquera outra natureza. Á vista da análise de dereito comparado que resulta dos instrumentos respecto diso adoptados por diferentes gobernos dos países

da nosa contorna, as medidas adoptadas até a data en España en materia de diferimento de impostos son insuficientes e están mal coordinadas coa política financeira. E iso, tanto desde a perspectiva do colectivo ao que van dirixidas (contribuíntes con volume de operacións que non supere 600.000 euros no exercicio anterior para o diferimento de impostos e contribuíntes con volume de operacións que non supere 6 millóns euros no exercicio anterior para o adiamento de débedas tributarias) como desde a perspectiva do seu alcance temporal (1 mes para o diferimento de impostos e 6 meses para o adiamento de débedas tributarias). Neste sentido, o informe da OCDE Tax and Fiscal Policy in Response to the Coronavirus Crise sinala que o 75% dos países da OCDE e G-20 adoptaron medidas de diferimento de impostos que, con carácter xeral, teñen por destinatarios colectivos máis amplos e cun ámbito temporal máis extenso. Véxase, por exemplo, casos como o do goberno británico que estendeu a obrigaçión de ingresar o IVE correspondente aos períodos de marzo a xuño de 2020 até o 31 de marzo de 2021; ou casos como o do goberno alemán que permitiu o adiamento de débedas tributarias correspondentes a IVE, retencións dos rendementos do traballo persoal e pagos a conta do Imposto sobre Sociedades até 31 de decembro de 2020 para aqueles operadores que acrediten haber resultado afectados directa e significativamente polo COVID-19. Con especial referencia á Administración Central, entendemos que o alcance desta medida sería extensible aos restantes niveis de Administración Pública.

8. Modificación do prazo de declaración e ingreso das autoliquidacións do IVE correspondente aos dous primeiros trimestres de 2020 no caso das empresas directa e significativamente afectadas pola crise do COVID 19.

Esta medida consistiría en consolidar os dous primeiros períodos trimestrais para efectuar unha única declaración consolidada de ambos os períodos no mes de xullo de 2020. Dado o diferente comportamento dos dous primeiros trimestres, esta medida permitiría que se compensasen de forma automática os resultados efectivamente compensables e a ingresar de ambos os períodos en empresas afectadas directamente pola crise. Trataríase de evitar que, a un ingreso probable no primeiro trimestre, sígalle unha solicitude de compensación correspondente ao segundo período trimestral. Dado que a implementación desta medida produciríase unha vez que a maioría dos contribuíntes efectuaron o primeiro pago trimestral, debería accederse á posible “consolidación” do importe ingresado e o resultante a compensar no segundo trimestre, procedendo á devolución do importe resultante. Alternativa ou complementariamente ao anterior, poderíase abrir a posibilidade de que calquera operador

económico poida optar pola inscrición no Rexistro de Devolución Mensual (REDEME) de IVE coa finalidade de anticipar a obtención efectiva de recursos financeiros a través das correspondentes devolucións. Na medida en que se trataría dunha inscrición temporal, limitada ao período de crise derivado do COVID-19, proporíase flexibilizar os requisitos de acceso ao REDEME eliminando a necesidade de levar os Libros Rexistros de IVE a través da sede electrónica (Subministración Inmediata de Información). De novo, trátase evitar drenar liquidez sen sentido: o ingreso de débedas tributarias que, previsiblemente, váianse a materializar en devolucións futuras ou en liquidacións posteriores e inmediatas polo mesmo concepto impositivo con dereito á devolución. Trátase dun diferimento financeiro que afecta á Administración central.

9. Establecemento, de forma transitoria (anos 2020 e 2021), dun sistema de compensación retroactiva de bases impositivas negativas de actividades económicas, tanto no Imposto sobre Sociedades como no Imposto sobre a Renda das Persoas Físicas. A base impositiva negativa xerada en 2020 poderíase compensar contra as bases impositivas positivas declaradas nos exercicios 2019 (aínda non autoliquidado) e 2018 xerando, no seu caso, as correspondentes devolucións de impostos previamente ingresados neses exercicios. A proposta consiste nunha implantación transitoria dun sistema de compensación de bases impositivas negativas contra bases positivas de exercicios anteriores (sistema carry-back de compensación de perdas). Mediante esta medida permitiríase aos operadores económicos obter devolucións de Imposto sobre Sociedades ou IRPF ingresados nos exercicios 2019 (pendente de liquidación) e 2018 como consecuencia da compensación das perdas habidas en 2020 contra os beneficios declarados nos dous exercicios inmediatamente anteriores. Esta medida permitiría que un crédito fiscal por perdas, en principio compensable no futuro, convertécese en líquido ao compensarse contra beneficios de exercicios anteriores que orixinaron o correspondente. Trátase dun diferimento financeiro que afecta á Administración Central.

10. Monetización do crédito fiscal por perdas habidas nos exercicios 2020 e 2021, na parte correspondente aos gastos de persoal satisfeitos durante o exercicio a empregados que non puidesen desenvolver a súa función con normalidade como consecuencia das medidas adoptadas no marco da crise do COVID-19. Trataríase de adaptar o instrumento de monetización xa previsto no actual artigo 39 da Lei 27/2014, reguladora do Imposto sobre Sociedades, para deducións por I+D+i ás circunstancias actuais. En

concreto, consistiría en facer líquido o crédito fiscal por perdas na medida en que se corresponda cos gastos de persoal satisfeitos no propio exercicio a empregados que non puidesen desenvolver a súa función con normalidade como consecuencia das medidas adoptadas no marco da crise do COVID-19 (peche de establecementos comerciais, medidas de distanciamento social...). Esta medida dirixiríase a aqueles operadores económicos que resultasen directa e significativamente afectados pola crise do COVID-19 sempre que, ademais, non se acolleron a procedementos de regulación temporal de emprego por causa de forza maior ou por causas económicas, organizativas ou de produción. Sería aplicable de forma transitoria durante os exercicios 2020 e 2021 e se instrumentaría a través da correspondente devolución derivada da normativa de cada tributo. Co fin de modular o seu impacto, poderíase someter a unha porcentaxe de desconto financeiro e a unha porcentaxe máxima dos gastos de persoal satisfeitos no exercicio. Trátase dun diferimento financeiro que afecta á Administración central.

11. Extensión do exercicio da opción para aplicar o réxime do IVE diferido das importacións a suxeitos pasivos que presenten declaración trimestral.

Actualmente, o exercicio da opción só está previsto para importadores que teñan a consideración de empresarios ou profesionais actuando como tales e teñan un período de liquidación que coincida co mes natural, de acordo co artigo 71.3 do RD 1624/1992, de 29 de decembro, polo que se aproba o Regulamento de IVE. Trátase dun diferimento financeiro que afecta á Administración Central.

12. Establecemento dun sistema de conta corrente tributaria para compensar créditos e débitos de natureza fiscal dos diferentes niveis da administración pública. De forma transitoria e para acelerar o proceso, debería implementarse polo menos para todos os tributos dun mesmo nivel de administración. Co obxectivo de evitar a tramitación dos procedementos de devolución derivados da normativa de cada tributo e dos relativos ao adiamento de débedas tributarias, propónse a implementación dunha conta corrente tributaria para todos aqueles operadores que resultasen directa e significativamente afectados pola crise do COVID-19. Nesta conta poderíanse anotar, mensual ou trimestralmente, os créditos e débitos tributarios fronte a unha ou varias administracións públicas. Pola súa banda, o saldo debedor ou acredor resultante desa compensación automática xestionaríase de acordo cos criterios fixados nas medidas anteriores.

13. Acordos fiscais entre suxeitos pasivos e Administración sobre os prazos de ingreso das débedas tributarias (tax agreement). As medidas xerais de diferimento no ingreso dos impostos xa acordadas e as que se están solicitando (entre outros neste documento), poden xerar problemas nos suxeitos pasivos no momento de facer fronte ao pago. A acumulación de pagos pode ademais favorecer o incumprimento. Os acordos fiscais permitirían a adecuación do diferimento ás necesidades dos contribuíntes. Poderíanse establecer medidas de control e seguimento segundo a evolución da situación económica dos suxeitos pasivos. É un diferimento financeiro que afecta, fundamentalmente, á Administración Central.

14. Abrir a posibilidade de rescatar plans de pensións sen penalización até o 31-12-2020. As condicións contempladas no Real Decreto 463/2020 son moi restritivas desde a perspectiva do impacto da crise actual. Hai que ampliar ao máximo tanto os partícipes como os importes. En particular, no caso da letra b) do D. A. 20ª do RDL 11/2020 debería posibilitarse o rescate total do plan. O pequeno empresario con fondos de pensións ten que poder liberalos para inxectar liquidez na súa empresa. É un activo do empresario cuxa realización é, sen dúbida, máis efectivo e certo que a venda doutros elementos integrantes do seu patrimonio empresarial. E, igualmente, menos gravoso que o endebedamento, en termos de xeración de pasivos e de consumo de recursos públicos.

15. Modificación na normativa sobre ingreso do IVE das facturas impagadas. O art.80.catro da Lei de IVE permite modificar a base impositiva do IVE, pero teñen que pasar 6 ou 12 meses, cun procedemento confuso e custoso, xa que require instar reclamación xudicial ou requirimento notarial. Nas actuais circunstancias os impagados están a multiplicarse, de forma que unha flexibilización nos requisitos para modificar a base impositiva, acurtando o prazo que ten que transcorrer, de forma que no mesmo período impositivo que se debeña o IVE repercutido, cando se prevexa que non se cobrará, pódase modificar a base, de maneira que as empresas non teñan que adiantar (ou aprazar) o IVE que non cobraron e que previsiblemente non cobrasen no curto prazo, con impacto inmediato na súa posición de liquidez. Por tanto, propónse que: primeiro, no canto de ter que esperar a que transcorra un ano desde o deveción, para aplicar o establecido no art. 80.4 da Lei do IVE, poida facerse no mesmo mes do vencemento da factura se a mesma resulta impagada; e, segundo, que se admita como forma de acreditar que se instou o cobro (ademais da

reclamación xudicial ou requirimento notarial), o envío dun burofax ou outro medio polo que poida acreditarse a notificación correspondente ao debedor.

16. Cambios e melloras na liña dos avais do Estado canalizados polo ICO.

A documentación esixida actualmente é prolixa e complexa e o seu procedemento de tramitación excesivamente prolongado. A implementación inicial deste instrumento foi particularmente lenta, provocando unha moi elevada “lista de agarda” de expedientes pendentes de resolución co consecuente impacto nas necesidades de liquidez inmediatas provocadas pola actual crise. Nestes momentos, resulta preciso un esforzo de axilización e simplificación, así como unha avaliación da adecuación das liñas de liquidez. As esixencias de “madurez” do balance, por exemplo, exclúen a actividades en fases iniciais que, como adoita ser habitual, presentan resultados negativos; empresas en fases finais dos seus procesos concursais; ou empresas con problemas puntuais de morosidade. Á súa vez, moitos operadores económicos carecen do coñecemento e os medios para acollerse ás medidas adoptadas respecto diso, precisando de particular apoio e asesoramento. Existe un risco certo de desaparición de pequenos negocios rexentados por autónomos e mesmo de empresas de sectores desfavorecidos sen capacidade para atender os seus gastos fixos nun marco de inactividade provocada por imperativo legal ou por unha caída substancial da demanda. É perentorio facilitar que as empresas se manteñan “latentes” no mercado na situación actual, para afrontar custos de estrutura como alugueres, electricidade, comunicacións, ou outros como gastos financeiros, tributos ou pagos pendentes a provedores. E poidan, así mesmo, atender as esixencias financeiras que requirirán os investimentos estruturais que teñan que acometer nos seus negocios para renovar e reactivar a súa actividade cando iso sexa posible.

17. Respecto da operativa e funcionamento do IGAPE, consideramos que:

- **Resulta fundamental lograr unha maior rapidez e axilidade na tramitación e pago das liñas activas de liquidez,** que en todo caso deben ser sempre complementarias e coordinadas co ICO e concentradas nos sectores, empresas e actividades económicas afectadas, identificadas máis arriba. Hai que minimizar os prazos de resposta ante unha crise disruptiva que non admite dilación e que

non deberían, en ningún caso, consumir máis de 30 días naturais desde a data de solicitude até o abono en conta.

- **No caso da liña actualmente vixente**, orientada cara a operacións por importe inferior a 200.000 euros, debería contemplarse a posibilidade de ampliación do montante global actual se resultase necesario, hoxe limitada a 250 millóns de euros.
- **Sería convinte aprobar unha nova liña con garantía do IGAPE até o 80% con entidades financeiras por importe suficiente para cubrir necesidades financeiras superiores a 200.000 euros.** As operacións serían sen subvención ao tipo de interese, aínda que limitado tendo en conta a elevada garantía pública e sempre por baixo dun TAE do 2%, unha vida media de tres anos en préstamos amortizables e un ano de carencia. O importe global desta liña iríase modulando en función das necesidades identificadas.
- **Sería convinte aprobar tamén liñas específicas adaptadas ás particularidades dalgúns sectores.** As distintas Consellerías deberían de avanzar nesa dirección. Axudas, en particular e entre outras, ante a paralización do sector turístico, con peores expectativas de continuación da súa actividade; anticipos da PAC; liñas asimilables a parada biolóxica a marisqueo ou mexilloeiro (fondos europeos); ou proxectos de emprendimento a través das sociedades de capital risco para que non se paren estas actividades

18. É urxente dotar ao tecido empresarial de maiores posibilidades de asesoramento con respecto ás liñas de apoio dispoñibles actualmente, axilizando tanto as solicitudes como a resolución das mesmas. Resulta preciso que o IGAPE garanta, en cuestión de días, un sistema de portelo único e asesoramento eficaz e rápido para todas as axudas e tramitacións da Xunta.

19. Propomos a aprobación de liñas de financiamento con garantía pública que axuden ás empresas a afrontar os gastos e investimentos iniciais necesarias para adaptar os centros de actividade ás esixencias marcadas nos novos protocolos de seguridade para o desenvolvemento de actividades económicas. Esta liña de financiamento estaría especificamente destinada a pequenas e medianas empresas para acometer os gastos e investimentos iniciais nos centros de actividade necesarias para adaptarse ás esixencias marcadas polos protocolos de seguridade, a fin de dar cumprimento ás medidas de distanciamento social. A nosa recomendación é aprobar unha extensión da actual liña de circulante do ICO para abarcar tamén estes investimentos. En caso de non

ser posible, habería que deseñar unha nova liña da Xunta de Galicia a través do IGAPE.

20. Sería convinte orientar o papel das Sociedades de Garantía Recíproca galegas na concesión de avais para empresas, con especial énfase en microempresas, autónomos, e pemes non elixibles e excluídas para os avais estatais, en pos da complementariedade coa liña de avais do Estado. Deberían tratarse de operacións reaseguradas por CERSA, cunha porcentaxe do 90%.